ОУ "СВЕТИ КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ"

С. КИЧЕВО

БРОЙ 12
ФЕВРУАРИ, 2015 ГОД.

Училищен електронен вестник

Светулка

Брой 12 Февруари, 2015 год.

В този брой:

- Как да подобрим успеха си?
- Обедното хранене на учениците
- Важна ли е математиката?
- Лично творчество

В броя още четете:

Работилничката на Баба Марта 2

Фолклор и традиции 2

Левски:142 години безсмъртие

Към първото училище с любов 3

Шарен свят: Една добрина 3

Жизел и Анабел 4

Смях в класната стая 4

Как да подобрим успеха си в училище?

Успехът в училище е тема, която вълнува едновременно родители, учители и ученици. Но защо това е толкова важно и как можем да подобрим успеха си?

Под успех нямам предвид само оценките, но и степента на разбиране на материала. Това е от значение за по-нататъшното ни развитие, също и на уменията ни да правим връзки с предишни изучавани неща. Старанието, с което учим сега, ще окаже влияние на старанието, с което ще изпълняваме задълженията си на работа в бъдеще. От успеха зависи и степента на самоуважение и изграждане на личностите ни .

Една от стъпките за подобряване на успеха е положителната нагласа към ученето. В училище се учат много предмети. Целта е да можем да разбираме света около себе си по-добре, да можем да си обясняваме защо се случват определени неща. Така ще натрупаме полезно знание, ще разширим мирогледа си, ще обогатим общата си култура.

Друга стъпка са добрите навици за учене. Всеобщата практика е всичко да се оставя за последния момент. Но дали това е разумно? Когато имаме изготвен план за учене можем да сме по-спокойни, че ще имаме достатъчно време да се подготвим. Дори ще имаме време да се забавляваме и да се ровим във фейсбук. Всеки сам може да прецени как да организира времето си.

Важно е да имаме приоритети. Това означава, че щом сме в училище, най-важната ни работа е да учим. Затова не бива да се разсейваме с маловажни неща. Почивките също са важни, а също и мястото, където учим - дали то е тихо и спокойно, или ни пречи да се съсредоточим. Ето защо от съществено значение за подобряване на успеха е и добрата дисциплина. Като внимаваме в час и пазим тишина, по-лесно ще разберем и ще научим урока. Нашите учители са добри и обясняват с простички думи важните неща - от нас се иска само да почетем малко. Знаем, че когато не сме разбрали нещо, винаги можем да попитаме преподавателя и той няма да ни откаже помощ. Това е хубавото на нашето училище - можем винаги да разчитаме на учителя да ни разясни това, което ни е трудно. Не е като в града - там никой не те пита разбрал ли си урока, или не.

Както виждате, има доста начини да подобрим успеха си. Дали ще го направим, зависи от самите нас и от целите, които сме си поставили за нашето бъдеще!

Николай Атанасов, 8-ми клас

Училището на бъдещето

Сафрон Елуиз Таунли - 6 клас

Според мен в училището на бъдещето всичко ще бъде съвсем различно от днес . Вместо учители ще има холограми, пресъздаващи събития столетия назад . Ще имаме таблети, лаптопи (или пък ако са създали ново нещо дотогава) или пък телефони - вместо тетрадки. Вместо да четем уроците, ще ги гледаме на огромни видеостени, а учителите ще ни бъдат първи приятели.

Мисля си, че ще сме на училище за по-кратко време и ще може да си взимаме домашните любимци в училище . И за тях ще има училище - като например кучешка математика или пък котешка география, хамстерски български език ... !

Няма да има училищен бус, а самолет за пътуващите ученици . В стола ще има голямо меню с различни храни и всеки ще си поръчва каквото му се хапва . Сервитьори ще идват да ти носят поръчаната храна, макар че сигурно ще е по-скъпо.

Предполагам, че много други неща ще се променят в бъдеще , но все пак аз не мога да го предсказвам. Тук съм написала неща, които самата аз бих искала да се случат! Ще видим дали ще се сбъднат!

По време на обяд в стола

ПИГ: Обедното хранене на учениците

Обедното хранене на учениците е една от важните дейности в целодневното обучение. То се осъществява в училищния стол, където учениците отиват заедно със своите възпитатели Маринова, Райчева и Георгиева след приключване на учебните часове.

Храненето се осъществява по график, за да не допусне натрупване на много ученици. Предлаганият обяд включва топла супа, основно ястие и десерт - само за 1.50 лв. Приготвя се в кухня в гр. Аксаково според установените разпоредби за здравословно хранене на учениците и е много вкусна.

Възпитателите споделят, че супата не е от предпочитаните храни и че има ученици, които изобщо не я докосват. В такива случаи тя се предоставя на тези, които желаят допълнително или на тези деца, които не са се записали за обяд.

На опашката за храна

Леля Таня в готовност

В училищния стол се хранят не само пътуващите ученици, но и ученици от селото и от Център 1. Малко са тези, които предпочитат да си носят сандвичи от вкъщи или хапват закуски от пекарната. След обяда следват игри на двора, а после - отново учене.

Апостолът на свободата - 142 години безсмъртие

Работилничката на баба Марта

Учим се да правим плъсти

Отново дойде време да се съберем в работилницата на Баба Марта. От няколко години стана вече традиция през месец февруари да се събираме и да изработваме мартеници с цел организиране на базар. Със събраните средства обикновено закупуваме детски книги, с които да обогатим скромния библиотечен фонд.

Тази година отново ще участваме в националните конкурси за мартеници, а също така и в конкурса за най-красива мартеница, организиран от Община Варна. Затова работата по мартеници започва още в края на януари. Ще припомним, че на националните конкурси миналата година наши участници завоюваха две първи места.

Сбирките на работилничката се превръщат в място, на което учениците не само придобиват сръчност; те са място за забавление и поле за творческа изява, поради което са една от обичаните неофициални извънкласни форми.

Елена е сред дейните участници в сбирките

Така изглежда ламята - един от митическите образи във фолклора ни

из "Народна вяра и религиозни народни обичаи", Д. Маринов

Фолклор и традиции

Ламята или халата е невидимо свръхчовешко същество, което живее в дълбоки пещери или в долния свят, дето има несметни богатства от злато, сребро и драгоценни камъни.

Според народното вярване тя представлява огромен гущер с кучешка глава; широка уста; големи очи; четири крака с остри, дълги и яки нокти и опашка, която се завива на колело. Има големи криле, с помощта на които лети ; тялото ѝ е покрито с жълти люспи. Когато хвърчи, тя създава силна вихрушка, която изкъртва от корен вековни дървета, вдига и отнася купи със сено, снопи и покриви, а понякога и човеци.

Най-големите врагове на ламите са змейовете, които постоянно водят с тях борба, за да запазят нивите и сеитбите от опустошителни дъждове или градушка.
В повечето фолклорни творби образът на ламята е представен с три глави и нанася големи поражения. Така изглежда тя в митическите и юнашките народни песни, в приказките.

При своите пътувания между горния и долния свят често пъти се сблъсква с хората и в последвалия конфликт победител излиза винаги Човекът. Тази победа се свързва с желанието на човека да победи злите сили и стихиите в природата.

Важна ли е математиката?

Математиката е толкова стара, колко и човекът. Самата дума произлиза от старогръцки език - μάθημα (màtema) , което означава *наука, знание, познание;* μαθηματικός (математикòс) означава *обичащ да учи*. Тя е наука за пространствените форми и количествените отношения.

Защо математиката е важна?

Математиката е най-красивото и мощно съзидание на човешкия дух. Тя учи нашите умове да мислят, дисциплинира ги. Задачите са предизвикателствата, които ни показват колко голяма е способността ни да мислим. А мисленето ни прави хора.

Математиката е най-добрият инструмент за развиване на нашите способности. Тя, както и науката, са нашата връзка с древните хора, допринесли за развитие на цивилизацията ни. Математиката носи в себе си красота и симетрия.

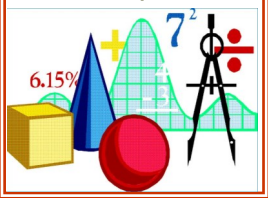
В областта на математиката творят най-великите умове на човечеството. С нейния език може да се опише всичко от природата и явленията около нас, защото те имат свой математически модел и могат да се изразят с формули, зависимости и знаци; помага да бъдат изобретени различни неща, които са в полза на хората, облекчавайки техния труд. Освен това е в състояние подпомогне развитието на всички останали знания.

Съвкупността от тези качества прави математиката изключително важен предмет. За да го овладеете, е необходимо постоянство, упоритост и желание.

Катерина Михайлова, учител по математика 5-8 клас

Г-жа Катерина Михайлова много обича математиката и се стреми да предаде тази любов на своите ученици.

Към първото училище с любов

Училище „Свети Климент Охридски" – с. Кичево е моето родно училище. Това е училището, в което научих много за родината, науката, културата, историята и света. Тук се зародиха мечтите ми за бъдещето, страхът от неуспехите и стремежът към съвършенство. Тук за пръв път осъзнах, че със знание, труд и упоритост няма невъзможни неща.

Моето първо училище постави здравата основа, на която се гради животът ми сега и занапред. Наред с академичната подготовка, то изгради в мен личностни качества и ценности, които се пренасят в ежедневието и във всеки един успех; създаде желание за развитие. Какво ми дадоха моите учители в родното училище ?

Моите учителите ми даваха знания за света - близък и далечен, умения да бъда полезна на себе си и околните, да отделям доброто от злото.

Моите учители ме караха да мечтая и ме учеха как да се боря за мечтите си.

Моите учители ме даряваха с топлина, сърдечност и ми подаваха ръка в трудни моменти.

Моите учители възпитаваха в мене добродетели – трудолюбие и любознателност, стремеж към доброто и красивото, честност, воля и упоритост.

Ето защо аз се гордея, че съм бивш възпитаник на училището в родното ми село – Кичево*!* ***Ангелина Андреева Маринова, януари 2015 год.***

17 февруари - Световен ден на спонтанните актове на доброта! Да бъдем безкрайно мили и безкористно добри - не само на този ден!

Шарен свят

Една добрина

В един хубав и топъл пролетен ден , както се разхождах по полето, видях мъничка теменужка.Тя се беше скрила край някаква разцъфтяла трънка. Само цветчето ѝ, нежно и красиво, надничаше срамежливо зад клонките на храста. Беше лилава на цвят.

Стори ми се, че се нуждае от вода. Затова отидох до близката чешма, за да напълня. Полях я.

Видях, че теменужката ми се усмихна. Бях ѝ дала водата, от която се е нуждаела. Аз също се усмихнах. Усмихна се и слънцето, и тревичките. И някак всичко стана още по-красиво.

Прибрах се вкъщи щастлива, защото днес извърших една добрина. Разказах това на мама. Тя ми каза, че се гордее с мен.

Разбрах, че денят може да стане още по-чудесен, когато направиш нещо добро.

Ангелина Андреева , 4 клас учебна 2005/ 2006 год.

Ани е бивша наша ученичка. Днес учи в Технически университет, гр. Варна, но винаги ще помни своето първо училище с много обич и мъничко тъга!

ОУ "СВЕТИ КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ"

С. КИЧЕВО

БРОЙ 12
ФЕВРУАРИ, 2015 ГОД.

Редакционна колегия:

Юзлем Идриз Ахмед
Николай Атанасов
Малина Дичева
Виктория Жекова

Тел. 052/ 673-264
oukichevo@abv.bg
http:
oukichevo.uchenici.bg

"Жизел и Анабел" е първата творба на Катя, която намери място в страниците на нашия вестник. Ако някой има свои произведения –приказки, стихотворения, разкази, есета- нека не се колебае. Ние ще им дадем гласност!

Очакваме Вашите творби!

Жизел и Анабел

Имало едно време един крал и една кралица. Те си нямали деца, но много искали да имат. След време кралицата родила две красиви момиченца. Едното момиченце нарекли Жизел, а другото- Анабел. Наскоро след това кралицата се споминала.

Кралят се оженил повторно. Новата му съпруга била красива, но високомерна и надменна. Тя не обичала двете момичета и мислела само за себе си.

Кралицата била зла вещица. Всеки ден слизала в подземието на двореца и се заключвала в една от стаите. Никой не подозирал, че всъщност тя е стара и грозна вещица. Поддържала се млада с помощта на магическите отвари, които забърквала в казаните си.

Един ден Жизел и Анабел проследили мащехата си и я видели да забърква нещо. Както я наблюдавали тайно, изведнъж тя изчезнала и след секунди се появила зад тях. Момичетата се опитали да избягат от нея, но тя ги хванала и ги затворила в една килия в тъмницата и креснала:

- Вие няма да излезете оттук ! А що се отнася до баща ви , той ще умре !

- Ти да не си вещица!? Защо искаш татко да умре?- попитала Жизел . Тя й отвърнала:

- Да, вещица съм! Искам да убия баща ви, за да остана сама и да имам цялата власт над кралството!

Анабел проговорила:

- Ти няма да го убиеш , защото аз ще му кажа!

Злата мащеха викнала ядосано:

- Няма как да ме спреш, малката ! И двете ще изгниете тук!

Тръгнала към изхода, само че от старост забравила да заключи вратата . След това се качила към стаята на краля с чаша в ръка. В нея имало чай, но тя добавила към чая и отрова. Преди да му го даде , двете момичета влезли в стаята и счупили чашата.

Баща им се учудил и ги попитал:

- Деца , какво става !?

Жизел разказала всичко, а той наредил да заключат вещицата в най-тъмната част на кралския затвор. Кралят казал:

- Деца, вие сте ми достатъчни !

А що се отнасяло за злата кралица, тя изгнила в най-тъмната килия.

И всички заживели щастливо, но без злата вещица.

Катерина Петкова – 5 клас

Смях в класната стая

Госпожа Георгиева пита в час по Човекът и природата:
— Ученици, в какви мерни единици се измерва температурата?
— В километри, госпожо!
Няколко часа по-късно:
— Кажи, ……., колко километра е температурата в стаята?
— 20 , госпожо! - казва уверено същият ученик.

Отново в час по Човекът и природата.
— Какво има в термометъра, ученици?
— Жица, госпожо! (вм. живак)

В занималнята, по време на самоподготовка:
— Какъв е златния век?
— Как какъв? Жълт, разбира се!

